

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 382/23
17.01.2024. године
Београд

у _____ прим. _____ прил.
07 FEB 2024
Р _____ од _____
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ 10

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иванке Спаховић, председника већа, судије Гордане Вуковић и судије Биљане Суботић, као чланова већа у правној ствари тужиоца „ГИМ“ д.о.о. Београд, ул. Булевар војводе Мишића бр. 37, чији је пуномоћник Драган Нинковић, адвокат из Београда, против туженог „Кошаркашки клуб „ПАРТИЗАН“ из Београда, ул. Хумска бр. 1, чији је пуномоћник Бранко Јовановић, адвокат из Београда, ради исплате, вредност спора 3.600.000,00 динара, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П бр. 4062/2022 од 01.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 17.01.2024. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Београду П бр. 4062/2022 од 01.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П бр. 4062/2022 од 01.12.2022. године, због пропуштања, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 3.600.000,00 динара са законском затезном каматом на износ од 1.200.000,00 динара почев од 20.11.2020. године па до исплате и на износ од 2.400.000,00 динара почев од 27.12.2020. године до исплате.

Благовременом и дозвољеном жалбом тужени побија наведену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући побијану одлуку у смислу одредбе чл. 386. став 1. ЗПП, Привредни апелациони суд налази да жалба туженог није основана.

Нема повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предмет тужбеног захтева је исплата новчаног износа од 3.600.000,00 динара на име дуга који је тужилац путем две уплате позајмио туженом 09.09.2022. године по уговорима о зајму закљученим 20.11.2019. године и 27.12.2019. године, а које износе тужени није вратио тужиоцу у уговореним роковима, па ни након што му је тужилац упутио опомену пред тужбу дана 19.08.2022. године.

Тужилац је уз тужбу доставио и потврде од 09.09.2022. године о извршеном плаћању износа од 1.200.000,00 динара и 2.400.000,00 динара у корист туженог, уговоре

2

1 Пж 382/23

03.10.2022. године. Наведеним решењем тужени је упозорен на последице пропуштања одговора на тужбу у писменом облику, у смислу чл. 297. ст. 2. ЗПП, а посебно на могућност доношења пресуде због пропуштања, уколико не достави суду писмени одговор на тужбу у законском року од 30 дана од дана пријема тужбе. Наведени рок за подношење одговора на тужбу је протекао, а тужени није суду доставио одговор на тужбу до истека законом и решењем одређеног рока.

У смислу члана 350. став 1. тачка 1. ЗПП, како тужени није поднео одговор на тужбу којом оспорава тужбени захтев тужиоца у року одређеном наведеним решењем, суд је оценио да су се испунили услови за доношење пресуде због пропуштања, па је побијану пресудом усвојен тужбени захтев и обавезан тужени на исплату утуженог износа са законском затезном каматом, с позивом на одредбе члана 277, 324, 557. и 562. ЗОО.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Одредбом чл. 350. ЗПП прописано је да ако тужени не поднесе одговор на тужбу у одређеном року, суд доноси пресуду којом усваја тужбени захтев (пресуда због пропуштања), ако су испуњени следећи услови: први, да је туженом уредно достављена тужба са поуком о последицама пропуштања; други, да чињенице на којима се заснива тужбени захтев нису у супротности са доказима које је сам тужилац поднео или са општепознатим чињеницама; трећи, да основаност тужбеног захтева произлази из чињеница наведених у тужби; четврти, да не постоје општепознате околности из којих произлази да су туженог спречили оправдани разлози да одговори на тужбу.

Насупрот жалбеним наводима, основаност тужбеног захтева произлази из чињеница наведених у тужби, а чињенице на којима се заснива тужбени захтев нису у супротности са доказима које је тужилац поднео уз тужбу нити са општепознатим чињеницама. Наиме, правилно првостепени суд закључује да из достављених уговора о зајму, потврда од 09.09.2022. године о извршеном плаћању износа од 1.200.000,00 динара и 2.400.000,00 динара у корист туженог, те ИОС на дан 31.12.2021. године који је прослеђен туженом имејлом од 03.03.2022. године, аналитичке картице и опомене пред утужење од 19.08.2022. године са повратницом, произилази да тужени није у уговореним роковима, па ни након опомене пред тужбу, вратио тужиоцу укупан износ од 3.600.000,00 динара које му је позајмио тужилац, са законском затезном каматом на износ од 1.200.000,00 динара почев од 20.11.2020. године па до исплате и на износ од 2.400.000,00 динара почев од 27.12.2020. године до исплате.

Правилно је првостепени суд оценио да не постоје ни општепознате околности из којих произлази да су туженог спречили оправдани разлози да одговори на тужбу, као и да у тужби није садржан захтев којим странке не могу да располажу у смислу члана 3. став 3. ЗПП.

Нису основани жалбени наводи туженог да му није уредно достављена тужба са прилозима и решењем. Ово из разлога што је првостепени суд поступио у свему према одредби чл. 141. став 1. и 5. ЗПП, којом је у ставу 1. прописано да се тужба, решење о платном налогу, пресуда, решење против кога је дозвољена посебна жалба и правни лек достављају лично странци, односно законском заступнику или пуномоћнику, а ставом 5. да ако писмено из става 1. овог члана треба да се достави правним лицима, достављање се врши по одредбама члана 131. овог закона.

Такође, приликом достављања тужбе туженом правилно је примењен члан 131. став 2. ЗПП, којим је прописано је да се достављање правним лицима врши предајом писмена у просторијама правног лица запосленом лицу у правном лицу, односно заступнику правног лица на адресу из јавног регистра, односно на адресу његовог пребивалишта.

3

1 Пж 382/23

АПР- Регистар удружења, друштва и савеза у области спорта. Иста адреса је означена у тужби.

Из повратнице у списима предмета, првостепени суд је правилно утврдио да су тужба са прилозима од 22.09.2022. године и решењем од 29.09.2022. године, уредно достављени туженом на адресу ул. Хумска бр. 1 у Београду, дана 03.10.2022. године, што је и регистровано седиште туженог који је спортско удружење, правно лице. Исто лице у седишту туженог је својим потписом потврдило и пријем пресуде П 4062/22 од 01.12.2022. године, о чему такође постоји повратница потписана 09.12.2022. године са истим потписом као и она од 03.10.2022. године. По оцени другостепеног суда, туженом не може остати непознато коме је запосленом лицу код туженог уручена тужба, пошто је истом лицу уручена и пресуда против које је тужени изјавио жалбу. Стога је уредна достава тужбе са прилозима и решењем несумњиво извршена туженом дана 03.10.2022. године у складу са чл. 131. и 141. ст. 1. и 5. ЗПП. Терет доказивања да тужба са прилозима и решењем није достављена туженом на начин одређен ЗПП је управо на туженом, а на те околности тужени уз жалбу против пресуде не пружа ниједан уверљив доказ.

Осим тога, управо је тужени АПР-у у пријави доставио податке о адреси седишта ради уписа у наведени Регистар, којом приликом је имао могућност да осим места, назива и броја улице, наведе и друге податке, као што су могуће, спрат и број стана, у складу са чланом 2. Правилника о садржини и начину вођења Регистра удружења, друштва и савеза у области спорта. Како у наведеном Регистру АПР, у делу који се односи на регистроване податке о туженом, не стоје други подаци о адреси седишта осим да је иста у Београду у ул. Хумска бр. 1, то су неосновани наводи жалбе да тужба са прилозима није уредно достављена туженом. С обзиром да је тужба достављена туженом предајом писмена у просторијама правног лица запосленом лицу, без утицаја су наводи жалбе да пријем није потврђен стављањем печата туженог, јер наведени услов није прописан ЗПП, па ни члановима 131. и 141. став 1. и 5. ЗПП, као услов уредне доставе тужбе правном лицу. За уредност доставе туженом довољно је достављање тужбе са прилозима и решењем на адресу седишта правног лица уручењем запосленом лицу, док је достављање законском заступнику на адресу из јавног регистра односно пребивалишта, чл. 131. ст. 3. ЗПП одређено као алтернативно прописани услов.

Из наведених разлога, туженом није повређено право на расправљање, те самим тим није учињена ни битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 7) ЗПП.

Имајући у виду наведене разлоге, применом одредбе чл. 390. ЗПП одлучено је као у рецепи пресуде.

БС/ЈШ/ББ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Иванка Спаховић, с.р.

Тачност отправака оверева
Управитељ писарнице
Срђан Никић

Срђан Никић